

Posudek oponenta diplomové práce

Název práce: Dotčené orgány ve stavebním řízení
Diplomant/ka: Karolína Strnadová
Škola: Právnická fakulta UK v Praze
Katedra: Katedra správního práva a správní vědy
Autor posudku: Mgr. František Korbel, Ph. D.

1. Zadání a cíl práce

Autorka zpracovala téma postavení dotčených orgánů ve stavebním řízení s ambicí poskytnout komplexní pohled na danou problematiku a doporučit ideální model pro jejich fungování. V kontextu probíhajících a chystaných změn v oblasti stavebního práva, zejména v kontextu účinnosti nového stavebního zákona, je toto téma nadmíru aktuální a má výrazný potenciál posunout vnímání postavení dotčených orgánů minimálně z úrovně odborné veřejnosti. Model srovnání fungování dotčených orgánů s využitím kritérií rychlosti řízení a ochrany veřejných zájmů rovněž velmi vhodně zvolený.

2. Obsahové zpracování práce

Předkládaná práce je komplexní a mám za to, že velmi čtivým, i poučeným laikům přístupným způsobem umožňuje nahlédnout do zpracované problematiky fungování dotčených orgánů.

Kladně hodnotím, že autorka se nebojí vyjádřit svůj názor na problematiku, který má podložený vhodnou rozhodovací praxí. Je zřetelné, že autorka se danou oblastí intenzivně zabývala a koncepčně své právní názory promýšlela.

Práce na 63 stranách čistého textu a provádí čtenáře zvolenou problematikou. Zaměřuje se zejména na proces stavebního řízení v kontextu poskytování vyjádření a závazných stanovisek dotčených orgánů. Po dvou převážně teoretických částech s popisem stavebního řízení a dotčených orgánů navazuje autorka ve 3., nejrozsáhlejší části popisem úkonů dotčených orgánů, jejich charakteru, možností obrany jejich posouzení i obrany v případě nesouhlasu s nimi. Část 4 zdařile integruje předchozí tři části a pomocí srovnání míří k nalezení ideální úpravy zapojení dotčených orgánů do stavebního řízení.

Kapitola první je poměrně popisná a v 5 podkapitolách obsahuje detailní informace o průběhu stavebního řízení. Byť autorka vysvětluje, že jejím cílem je základní vymezení pojmů a popis stavebního řízení, rozsah kapitoly dle mého názoru přesahuje mírou podrobností potřebu úvodu do problematiky.

Uvědomuji si, že autorka dokončovala práci v době „přechodu“ na novou právní úpravu. Zároveň i když autorka ve většině textu práce velmi dobře provazuje a srovnává dosavadní právní úpravu s novou úpravou účinnou od 1. ledna 2024, právě v části 1 by si nová právní úprava dle mého názoru zasloužila více prostoru. Přestože autorka obě úpravy srovnává v rámci celého textu, může první část působit již svým názvem, odkazujícím na úpravu původní, zavádějícím dojmem. Považoval bych proto za vhodnější zařadit rámcové srovnání změn ve stavebním řízení právě na začátek práce. Srovnání hlavních rozdílů a jejich důsledků v praxi ale může autorka použít jako úvod u ústní obhajoby práce.

V části druhé, zaměřené na dotčené orgány a jejich činnost autorka jasně, stručně a přehledně popisuje základní charakter dotčených orgánů a forem jejich vyjadřování, včetně možnosti soudní ochrany. Pro neznalé tématu poskytuje text vhodný úvod pro porozumění dalšímu textu. Za zásadní považuji shrnutí charakteru vyjádření dotčených orgánů v kontextu možnosti soudního přezkumu a nutnost rozlišovat mezi těmi, které mají potenciál zasáhnout do sféry adresáta a jsou tak soudně přezkoumatelné, a ty, vůči kterým je možné bránit se formou zásahové žaloby. Velmi praktickou je taky poznámka o povinnosti stavebního úřadu posoudit příslušné závazné stanovisko co do úplnosti, určitosti, srozumitelnosti a do jisté míry také zjevných excesů v rámci skutkového a právního posouzení. Otázkou je hranice tohoto posouzení v praxi. O možnostech správního i soudního přezkumu závazných stanovisek pohovoříme o obhajoby.

Část třetí detailně rozebírá jednotlivé úkony dotčených orgánů v kontextu minulého a současného stavebního zákona i zákon o jednotném environmentálním stanovisku. Text je srozumitelný a obsahuje četné citace a odkazy na důvodovou zprávu, rozhodovací praxi i literaturu. V této již výrazně praktičtější části si autorka buduje půdu pro svou závěrečnou komparativní část. V kontextu vydávání Jednotného environmentálního stanoviska, kterému je věnovaná kapitola 3.4, by mě osobně zajímalo, zda autorka v nově nastavené úpravě spatřuje také nějaká rizika. Resp. jestli a jaké může koncentrace do jednoho stanoviska přinést komplikace v praxi. I když je tato otázka částečně zmíněna v závěrečné, shrnující části, zasloužila by si detailnější úvahu také v rámci velmi pozitivně pojaté kapitole 3.4.

Ve čtvrté části je cílem autorky pomocí komparace „vybrat“ nejvhodnější model organizace dotčených orgánů v rámci stavebního řízení. Osobně zde vidím velký potenciál pro praktické srovnání. Rád bych si přečetl do větší hloubky, jaké praktické důsledky každý z modelů přináší. Uvědomuji si, že dva z těchto modelů (úprava dle zákona č. 283/2021 Sb. a dle zákona č. 148/2023 Sb., zákon o jednotném environmentálním stanovisku) jsou v českých podmínkách zatím teoretické. Proto nutně musí být teoretické i posouzení autorky.

V rámci obhajoby by proto mohlo být zajímavé zkusit se krátce zmínit o tom, jaké uspořádání (a s jakými důsledky) využívají v jiných (např. v našich sousedních) zemích. V tomto směru se také může autorka ubírat, pokud by s prací chtěla dále pracovat (například v rámci dalšího studia).

Ocenit lze snahu autorky „jít do rizika“, zabývat se takto dynamickou oblastí, jakou stavební právo bezesporu je, s orientací do budoucna.

Závěrečný seznam zdrojů je relevantní.

3. Formální úroveň práce

Po formální stránce je práce povedená. Text je plynulý, dobře strukturovaný a členěný. I přes místy delší nebo častější citace je velmi čtivá. Dodržuje také zásady práce s odbornými zdroji a odkazy a až na drobné zapomenuté chyby na stránce 37 a 40 neobsahuje pravopisné, stylistické nebo jiné chyby.

4. Celkové hodnocení práce

Práce je celkově zdařilá a navrhuji ji hodnotit stupněm velmi dobře.

5. Doporučení práce k obhajobě

Práci doporučuji k obhajobě.

V Praze dne 22. ledna 2024

Mgr. František Korbel, Ph. D.
podpis autora posudku